[229] وبا رحمت خويش بر ما نظر افكن تا با آن به كمال گرامى داشت تو راه بريم، آنكه ديگر هرگز آنرا به جود وكرم خود از ما مگير، وما را از حوض جدش پيامبر، به جام أو وبدست أو سيراب گردان، سيراب شدني كامل وخوش وگوارا وخوب، كه هرگز پس از آن تشنگى نباشد، أي مهربانترين مهربانان. _____